Reuchlin, Johannes ; Guarinus <Veronensis>: Vocabularius breviloquus / Joh. Reuchlin. [Enth.:] Ars diphthongandi / Guarinus Veronensis [u.a.]

[Straßburg: Georg <Husner>], 30. Sept. 1496 Seite 564

A V

Ps. Auerte oculos meos ne videāt vanitatem. Itē auertere .i. post tergum vertere. Inuenit̄ etiā auertor. eris. ꝓsus sum ꝟbum deponens .i. spernere. vilipendere recusare. Vñ Boeti⁹ in primo de ꝯsola. Heu heu ꝗꝫ surda miseros auertit̄ aure.
Aueru̅nco as. aui. a. p. i. auenas euellere. Nā runcare. dicūt euellere.
Aufero aufers. abstuli. ablatū. i. eripe tollere. ab ab ⁊ fero
Auferro as. aui. are. i. ferrum auferre. et d̾r ab ab ⁊ ferrum
Augeo ges. auxi. auctū. augere. a. s. i. amplificare. augmētū dare
Augesco. scis. verbū inchoatiuuꝫ. i. incipio augeri
Augmēto as. are. aui. a. p. i. amplificare. Inuenit̄ etiā in deponēti genere augmētor aris. in eodē sensu
Auguror aris. d. p. i. diuinare Jñ verbalia. et h̄ auguriū. rij. i. talis diuinatio. ſm Hugui. Vñ Ouidi. epi. Protinus ipsa meos auguror esse deos. Dicit̄ etiam auguro as. neu. Inuenit̄ etiaꝫ augurior q̄ttuor syllabarū. Vñ Geñ. xliiij. Cyphus quē furati estis. ipe est in q̄ bibit domin⁹ meus. ⁊ in quo auguriari solet. Sed fortevitio scriptorū lr̄a ibi est corrupta. ⁊ ibi debt esse augurari. Pap. aūt di. Auguror cōmūe antiq̄tus. ꝓ quo modo d̾r auguro as. aui. atuꝫ. neu. Sed dic ꝙ auguror nunc est deponentale. ⁊ magis in vsu ꝗꝫ auguro as.
Auieo es. i. ligare. ꝟbū defectiuū
Auro as. aui. atum. dicit̄ ab aurū. ⁊ componitur cū in. vt inauro as. ⁊ cum de. vt deauro. ⁊ idem est qđ aurū alicui rei suꝑponere.
Auroro as. aui. are. i. illuminare. ⁊ d̾r ab aurora. re
Auscultare est obedire attendere ⁊ audire mādatū cū effectu. vt. c. illud. de maiori. ⁊ obe. in glo.
Auspicor arꝫ. d. p. i. diuiare. Jnđ hec auspicatio. onis. ⁊ h̄ auspicat⁹. tus. tui.
Austrino as. a. p. i. corrūpere vitiare. macrū facere. ⁊ d̾r ab austrinus
Austro as. are. a. p. i. humidare. ⁊ dicitur ab auster
Autorizo as. ⁊ autoro as. in eodeꝫ sensu .i. affirmo. autenticū facio
Autorizare ē cingulo militū aut ordinib⁹ clericū decorare vl̄ ordinare.
Autumo mas. aui. are. a. p. i. affirmare. putare suspicari credere. q̄si a mēte sic habere ⁊ credere. ⁊ d̾r ex timo qđ ē mēs ⁊ ab mutata b. i. u. Jñ hec autuma me. i. existimatio
Auxilior arꝫ. at⁹ sum. d. p. i. auxiliū ꝓbeo vl̄ do. ⁊ ꝯstruit̄ cū acto ⁊ dtō. vt Auxilior te ⁊ tibi Jñ auxiliās antis. participium. ⁊ auxiliator. trix. tio. ⁊ h̄ auxiliamē inis. ⁊ h̄ ⁊ hec auxiliabilis ⁊ h̄ le idē qđ auxiliarius
Axungio gias. are. i. axungia vngere vel axungiam ꝓbere

B ante A

Bb
Acchor arꝫ. d. p. i. furere
Baiulo as. are. a. p. i. portare sustentare Jñ ꝟbalia. ⁊ h̄ baiulus li. qđ ꝓ portitore ⁊ ꝓ nutritore ⁊ ꝓ baculo ad baiulandū apto d̾r. ⁊ ꝓ portu q̾ ibi merces baiulant̄. Et baiulat⁹ ta. tum. i. portatus.
Balbutio tꝫ. tiui. tire. i. male ⁊ trepide loqui ⁊ incongrue
Balneo as are. a. p. i. abluere vl̄ a sordibus mundare
Ballo as aui. are. i. huc ⁊ illuc inclinare. ⁊ ponit̄ quādoqꝫ ꝓ vacillare. ⁊ d̾r a baiulo las.
Balo as. aui. are. n. p. est sonū emittere. ⁊ est propriū ouium Jñ balatus talis vox ouiū. ⁊ cōponit̄ cū de. vt debalo as. i. valde balare
Balterio ris. iui. ire. a. q. i. cingere
Baptizo ꝫas. a. p. id ē lauare vel mundare vl̄ baptismum ꝯferre Unde Ecc̄i. xxxiiij. Qui baptizatur a mortuo ⁊ iteꝝ tāgit mortuū q̄d ꝓficit lauatio illi⁹
Bannire ſm vulgare gallicoꝝ ⁊ lombardorum videt̄ esse idē quod ꝓscribere. Jñ d̾r bannitus q̄si ꝓscriptus de ciuitate. vt in ꝓhe. ff.
Barbarizo as. i. crudelit̄ agere vl̄ barbarismū facere. vl̄ barbarizare ē more barbaroꝝ vti in q̄cunqꝫ re
Barrhio ris. iui. itum. i. clamare. ⁊ est elephantꝫ. ⁊ d̾r a barrhus
Basso sas. sare. a. p. id est deponere deprimere.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-33/0564
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG